

Ce-ai, Tanțo?

Lorena Craia

Ce-ai, Tanțo, de te uiți la mine
Cu ochii ăștia zgomotoși?

Sunt anii roși
De-atât reproș
Și-așa îmi vine,
Când mi-e bine,
Să fug în tine!

Ce-ai, Tanțo, de te cerți cu noi?
Cum care noi?
Noi amândoi!

Cu buzele-astea-mpleticite
Pe lujer sur,
Nici bun augur,
Nici trandafir,
Nici chilipir,
Cu genele-astea aurite
Să mă dai lumii înapoi!

Copacii goi
Stau la taifas.
Mai e un ceas
Și fug în tine,
N-a mai rămas
Nimic din mine.

Ce-ai, Tanțo, ce-ai de împărțit?
Lasă copilul ghemuit,
Unde e cald!
Cum unde?-n noi!
Cum care noi?
Noi amândoi!

Degeaba mi l-ai perpelit.
Copilul ăsta iar ne crește,
Nici Dumnezeu nu ne iubește
Așa cum ne iubește el.
Și-i blând,
Și-i miel,
De lacrimi chel,
Și ne zâmbește într-un fel

Cum Dumnezeu n-a mai zâmbit.
Ce-ai, Tanțo, de nu m-ai iubit?

Tanța zăcea
Pe-un colț de stea.

Păcat de ea.

7 noiembrie 2016, Constanța